

ДІЛО

виходить щоденно передполуднем

<p>РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. шаян. 143322. Адреса для телеграм: «Діло», Львів. Гол. Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем Рукописи не звертаються.</p>	<p>ПЕРЕДПЛАТА: Місячний: в пряс 450 зол. За границею: В Америці 1 долар, Франції, Голландії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 750 ал., Німеччині 750 ал., Швейцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 187 лей, Болгарії 750 ал., Австрії 750 ал. — Зміна адреси 1 зол.</p>	<p>Телеф. Редакції: 29-41. Друкарні: 29-26. В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.</p>
--	---	---

Отаманщина.

Львів, 29 січня 1928

Маркантизм, характеристичним явищем нашого післявоєнного життя є отаманщина, себ-то своєрідна, на українському ґрунті випрошена анархія. Особова дисципліна, чинник ладу і порядку, почуття громадської відповідальності, ерархія, законність, — все те, на чому спирається і чим тримається громадянство, пропадає й занепащується. На перший план виступає нестримний, хвалювано задирастий індивідуалізм, розгойдана кучерява воля, суггестивна мегаломанія. Певність себе, широкий рот, сороката фраза, кантоваті лікті, брехня і демагогія, підзорливість, кидана на адресу дійсних чи уявних противників, проти заслужених людей, проти цілих організацій — ось засоби, якими користується отаманщина. Девізом її: погуляти! Загальна справа, добро громадянства, вищі цілі є чужі для отаманів і отаманчиків. Головне, щоби особиста матеріальна і „духова“ ненажерливість його була насичена, щоби його честолюбність була заспокоєна, а все інше дурниця, нісенітниця.

Отаманщина вродилася, чи радше відродилася в породових болях великої революції на Європейському Сході. В каламутній баюрі революційних зіппадків, з анархічним розперзаністю гнілим болотняним лотом розпадає буйна отаманщина. І на протязі кількох літ вона шугала від краю до краю, виводячи свій дикий, кривавий танець, розбуджуючи лийниччі інстинкти, поки не дала в руки противників аргументу проти „української анархії“, поки не довела країни до руїни, поки в куряні своєї гульби не втопила молодой волі.

Здавалосяб, що помилки, що екстравагантні отаманщини будуть навкою для нас, що тільки послух і дисципліна, підпорядкування особистих справ й інтересів інтересам вищої індивідуальності громадянства, загала, народу будуть у будучині кермувати думками і вчинками українських діячів і робітників.

Та даремні надії. Отаманщина, ця суспільна пошесть, є інфекційна, заразна, як кожна більша недуга. Це вже не суспільне каліцтво, не рача, але пошесть, яка поширюється, скаженіє, і то тим більше, чим полатаний для неї ґрунт.

Російські комуністи, в крові здавши українську державність під покришкою, що вони не дають свободоловних аспірацій українського народу, але що вони розправляються з українською анархією, з українською отаманщиною, з бандитизмом, ажже добре розуміють, яке значіння має та отаманщина для ослаблення їх противників і ворогів. На Вел. Україні отаманщині воєнний вони протиставили отаманщину голоди, щоби розложити українське село, підточити і підірвати українське селянство, як основний певень, як стрижень українського самостійництва. Не менше широко почали вони заціплявати отаманщину на українському ґрунті поза межами своєї території, щоби розсадити українську єдність, розторожити суспільне українське громадянство. Як гриби по дощі почали з'являтися початково окремі „пролетарські“ отаманчики, з

згодом з'явилися вже й цілі партії, які кожну нагоду використовують для поширення розкладу, для поганблення розвалу. А за „пролетарськими“ рядами показались і служиві люди „націоналістичного“ походження, всякі „партії праці“ й інші голоданий, які завели отамансько-демагогічний танець.

В парі з процесом, що йшов від Сходу, відбувався аналогічний процес від Заходу. І тут повстали хрунівські отамани, „пасовані“ на лицарів розкладу в закамарках дефензиви. У відданій службі в користь пославших їх, вони підгризають моральні коріння українського громадянства.

Ця отамано-анархія двох супротивних, але в основі споріднених струй, ця морально-суспільна прирва захопила в свій нестримний крутіж і поодиноких діячів національного табору. Особливо яскраво бачимо ту моральну слабкість, ту громадянську хиткість, ту честолюбну розперзаність підчас теперішніх виборів. То тут, то там вириваються самозванчі кандидати, то тут, то там зривається отаманщина, підриваючи всяку організацію, всяку дисципліну, розриваючи вже й так підточену єдність національного фронту. А мотивом тієї отаманщини: особиста амбіція. Нехай гине все, нехай пропадає безслідно, щоби тільки х або у міг носити титул посла до польського сойму.

Виходячи з чисто особистих мотивів, часто з особистої ненависті до виставленого кандидата, з охоти зашкодити йому, отаманчики прикриваються ширмою „волі народа“, „патиски низів“, „неможливістю знехтувати покладаним у них довірям“ і т. і. Одні, як маніруючі горшкочаї, їдять і випрошують принагідні підписи, з печатками яких

небудь сільських устакан, другі скликують своїх (довжних) калентів і жаліються перед ними, що їх „заслуги знехтовано“, що їх „громадянського стану не опінено“, а треті виступають на вічах, розідають по читальнях і „благають народ“, щоби їх „не обтяжував Гогофтою мандатом“. А все те робиться на те, щоби за всяку ціну, per fas et nefas, „prawem чи lewem“ дійти до мандату.

Ця мандатоманія, ця виборча розхристаність, ця отамансько-анархістична невідомість може нам принести величезні шкоди. Розбиті на безліч партій, груп, гуртків, підірвані „безпартійними“ кандидатурами випрошених повітових чи інших отаманчиків в добі виборчого плекіситу дамо хіба доказ громадянської дегенерації, виставимо перед світом снідоцтво політичної аборгости, скарловатіння громадянської думки, розпорощення на атоми. Потуряючи безвідповідальній отаманщині само громадянство буде пропагатором зневіри в масах, а тим самим замість розвитку і тужавини збірної думки і волі, ми ще доживемо страшної хвилі повного розкладу і затрати всього того, що є прикметне для зрілого громадянства. Байдужно ставлячись до отаманства, ми даємо йому змогу проводити процес розкладу і занепаду, а наслідок того буде хіба такий, що дезорієнтована, розбита і розпорощена суспільність, як червоний овод впаде на землю, щоби її розтоптав чобіт противника.

Тому до боротьби з анархією, з отаманією, з особистими амбіціями, з громадянським бандитизмом за єдність громадянства, за його суспільність, за моральне здоров'я, за політичну зрілість!

Що твориться в Еспанії.

(Від нашого кореспондента.)

Париж, 24 січня 1928.
I.

Політичні й соціальні програми й принципи — не абсолютні, незрушні й вічні, проголошені політичним божеством з хмар синайської гори. Це проминаючі й минущі знаряди боротьби за ліпше й повніше, за собішнє й краще життя й існування даної групи людей і класів, народу, нації — змінні й змінювані відповідно до обставин і конючасної потреби. Тверда й незворушена в їх творенні й перетворюванні одна тільки їх вихідна точка: розуміння інтересу, матеріального передовсім, морального зараз-же потім, своєї групи. Ця вихідна точка та й одночасно, коли хочете, ця оковчасна мета — єдине тривке в калейдоскопі політичних програм і суспільних принципів. Усе інше — предмет змін і перемін.

Вірність святим переконанням молодечих літ? Ви глузуєте? — казав Залізний Канцлер — а готовий двадцятьчотири рази на добу корінно змінити свої найсвятіші переконання, як тільки обставини будуть змінювати стільки разів...

Натомість незмінною і на ціле життя твердою й тринкою осталася Бісмаркова його вихідна точка, що була одночасно й цілевою точкою його зусиль: інтерес німецького народу з'єднати в Соборну Німеччину

ну та й могутність тієї Німеччини, як апаряд достатньої, обильної, повноїшньої участі кожного сина німецької землі в розділі добр земських.

Ще один доказ того, як можна користуватися соціально-політичними принципами й ідеалами в боротьбі народу до визволення від чужинського визиску, дав оце, на днях, зачудованому світові еспанський диктатор, генерал Прімо де Рівера.

II.

Диктатор цей, з іменем якого зв'язана per nefas, бачимо, назва „фашизму“ еспанського, анда уже постанови і заповіді ще нові, протиставити яких піднімаються дивні, зазв'язі протести з чужини, особливо з Англії, і за нею з Америки. Зав'язи в Еспанії монополія нафти, генерал приготувався монополізувати всі промисли, монополізувати — себто знаціалізувати, ні менше, ні більше.

Історія ця заслугоє уваги. Від давес Еспанія, виснажена колоніальними виправами й війнами, не використовувала сама своїх питомих джерел багатства й добробуту. Ціле останнє століття, в пору великих промислових розвитків, Еспанія осталася бідною матеріально, пригнужено морально.

Не такою бідною, безнадійно бідною, правда, як наша тіснша Батьківщина, і далеко-далеко не такою пригнуженою й пригнуженою, та все таки безмірно біднішою й нещасливішою від Англії, Франції, Німеччини, то-що.

Чужинський капітал використовував природні багатства Еспанії. Копальні, залізничі, трамваї, то-що — все те перейшло в руки чужинців, французів, англійців, німців, американців. Наприклад на казочно багаті Ріо-Тинто, на одне з джерел багатств всесвітнього капіталу, одержала концесію Англія.

Парламентарний режим, який в Еспанії осягнув був ще вищий щабель зироднілості й зіпсованості ніж де-інде в Європі, був одною з найбільш наліяних підвалин еспанської нужди і чужинського визиску країни. Поклав цьому режимові кінець генерал Прімо де Рівера. Відбив Батьківщину з політичного приниження, а тільки вона під його рвкою трохи очунала, як уже вона напружилася, щоби й економічно стати паном у своїй хаті. Коли такий Китай піднімається проти чужого визиску, то чому не підняласьби Еспанія?

III.

Підем цей нікому не несподіваний. Нічого природного. Колесо повертається. Італія діждалася своєї черги, Еспанія ладиться до своєї і вже бачить її прихід.

Ще просоння Еспанії вразно чужинців як годі неприємніше — чужинців, тоб-то передовсім безпосередно заінтересованих у визиску країни, а далі — також міжнародних фінансових капіталістів взагалі.

Влучені перші монополізаційні пафти великі англо-саксонські пафтові посередники спинили були довіз і продажу нафти в Еспанії: цим бойкотом вони думали покласти на вколівши невідомого генерала. Прімо де Рівера відповів їм, заключаючи угоду зі СРСР і замовляючи в Баку потрібні Еспанії нафтові продукти. За монополем нафти пілуть інші монополі.

Уряди інтересованих держав ймовірно будуть протестувати проти постановлених Директорією фінансово-господарських мійр, які одночасно є й мірами величезної соціальної й міжнародної ваги. Можливо також, навіть ймовірно, що Директорія все таки не посумується аж до експропріації на зразок більшовиків. Але що Еспанія, відповівши до поступів у своїй національній ному підеші, хоче бути господарне у себе дома, — хто може їй це заперечити? Хто — й у цьому перешкодити? Вона видигнулася вже зі своєї політичної кволости й економічної нужди. А з міру того, як вона вибивається зі своєї біди й бідноти, вона шораз „енше“ схильна працювати на чужинських акціонарів і визискувачів.

IV.

Дивно, справді дивно й неждано спліс в далекій від нас Еспанії інтерес соціально-економічний народу з інтересами політичного визволення нації від чужинців. Ще дивніше сплісався там соціалістичний по своїй сутті засади державного монополію й промислової націоналізації з діяльністю диктатури людини, родом своїм і світоглядом абсолютно чужої соціалістичним чи комуністич. партіям і залодам. Прімо де

Рівера — аристократ, мало того, він — те, що в нас, за старими польськими романами називають „львом салюновим“. Він барашкував по салонах ціле своє життя, аж до хвили, коли господарське й політичне приниження Батьківщини вивело його з просоння і заставило взяти владу в руки. І крок за кроком, від випадку до випадку, від міри до міри він у своєму розвитку дійшов до тих самих по суті засад, з яких інші голови і інші дії виходили, коли організували соціалістичний рух. Дивні діла рук Господніх, нежданих стежок!

Чи кінець кінців націоналізація індустрій дасть Іспанії (як і іншим країнам) справжній добробут, і чи таким шляхом вона збережеться в ході будучини людства — це інше питання. Але це вже нині певне, що єдиним і родинним, народам і націям, доведеним чужинцями до жербавської торби і зведеним до рівня паріїв на рідній землі, — націоналізаційні міри з усім, що з ними зв'язане (експропріація, то-що) — далеко-далеко не такі страшні, як народам і класам визискувачів.

Ми знаємо краї — поза Іспанією! — де нема буквально нідної багаті людини, де нема навіть людей середню засібних, де нема ніяких великих земельних власників, а навіть середніх, де директори банків (sic!) позичають нині 10 відсотків, аби дати жінці на завітний обід, і т. і., бо всі, буквально всі, добра багаті природою країни відають чужинцями володарі. Нечуже справді думаєте, що країна таким націоналізаційні міри такі страшні, як прим. пони страшні англійським, французьким, а навіть польським і російським капіталістам, бюрократам і визискувачам?

В. Панейко.

запас по підписанні римського договору, коли до Києва прибула польська місія. Обвинувачений у війні з нею в тісні зв'язки і підписи літами від контрреволюційну роботу, приймаючи в виконання поручення польської місії, Радянська влада апала на слід шпійської діяльності прала Скальського, коли вночі перед 11. лютого 1928 р. прикордонний відділ ДПУ затримав в часі переходу кордону УСРР в Польщу кошовий Петра Ловейла. Цього останнього вивели на територію УСРР поганою в 1922 р. другий відділ генерального польського штабу. Ловейла знав добре Скальський як адміністратора житомирської дієспей і давав йому як і іншим кошовим, що переходили таким-же способом кордони вонкі доручення та посали. Маючи тісний зв'язок з польською місією в Києві прала Скальський намагався на основі припущення місії утворити організацію, що мала за завдання „турбувати про зберігання та єдність польських“ і звербував до контрреволюційної роботи старших польських учителів. При допомозі учителів, яких мала філансувати польська місія, повинен був організувати зорганізувати змову реакційної польської інтелігенції ерду для будучих виступів проти радянської влади. Ця організація мала кілька відділів, а саме: інструкторсько-резервний, індустріальний і політичний розвідки, мала карну і судову секції та гурток у справі привчання дітей і молоді виконувати релігійні обов'язки в обряди. Для індустріальних зносин мала організація свій власний шифр. Формально стояв на її чолі житомирський єпископ Дубовенко, що жис тепер у Луцьку (Польща), а фактично проводив нею прала Скальський.

Скальський видавав численним особам з тієї організації посвідки, на основі яких вони діставали в польських консулах документи для виїзду до Польщі. За посередництвом місії

комунікувався Скальський з численними польськими офіційними діячами у Польщі. Стільки з акту обвинувачення Тепер дещо з опублікованих відань прала Скальського. Отже радянська преса подає ще перед розпочаттям процесу, що прала Скальський признався в співстві до протирадянської діяльності (гали „Вісті“ з 19. січня п. р.).

„Коли встановлено державні кордони, — відав о. Скальський — дуже-житомирська єпархія опинилася на двох територіях — українській і польській. Єпископи, що вихали з польською армією, яка відступила, лишалися на території Польщі, авділи керували громадами України. Це в свою чергу приводило до переходів через кордон та до переводження національно-патріотичного впливу, як наслідку тиснення наших дієспей до єпископів, що перебувають за кордоном і підтримують польську державність. Ось чому — стоїть далі у віданні о. Скальського — наперекір навіть постановам єпископів Льва VIII з 1890 р., в які говориться про те, що „перша має бути абсолютно зовняна до державного ладу і форми влади та що священні обов'язки служити державі в розумній обороні її прав і ладу, маючи на оці обов'язок попереджувати державу і громадську безпеку“ — ті я, як мої товариші цього відносно радянської влади не виконували. З тим, що польський уряд має і має потяг на Правобережжя України, сперечатись не доводиться і цілком природно, що поляки пробували здійснити тут свій вплив“.

Розправа, як сказало, почалася в Вишківській Колегії Найвищого Суду СРСР у Москві дня 24. січня п. р. Ведеться вона при закритих дверях. Проводить розправу Ульріх. Обвинувачує старший помічник прокуратора при Найвищому Суді СРСР Катанія, боронить обвинуваченого прала Скальського член московської колегії оборонців Карякин.

прибуло 30 душ. В останній хвили домілися про віче українські селяни з містами і прийшли громадно до сали „Яд Харузі“, щоб почути також програму „русских“. Віче отворив о. Юричаків і запропонував до президія господ Куличиківського і Гросіка. В лавній стороні поставлено на предсидія п. Тучава Василь, на заст. пр. п. Йосифа Писаревича, а на секретаря п. Гасіма. При голосуванні на президію внесення о. Юричаків не одержав нідного голосу. Серед одушевляння всіх візирних виборо українську президію. По референсах рішено всім присутнім голосувати на українську листу й неборувати якубудь іншу листу, що розбивала б наш єдиний фронт тут на окраїнах. О. Юричаків в цілім „Інтелегентні“ штабом „безжал“.

ВИБОРЧИЙ ОКРУГ 48. (ПЕРЕМИШЛЬ). Сніччина.

Для 19. п. м. відбулося в день Вороту велике передвиборче віче під голосом о. Семютюві. Віче алаштувало УНДО. Промовили виступили на посю В. Подубинський, селянин з Дубриць Руської та інші селяни. Проводили віче селянин Червоний Михайло, селянин Старус Михайло а секрет-рював Ячичини. Вічешники рішили йти до виборів під прапором УНДО-ля та віддати голоси на листу його кандидата. Роботу інших ширинних політичних груп присутні залягували. — На день 25. п. м. скликали московські передвиборче віче до Синода. Відкрив його віце-д-р Шатинський. Головний реферат виголошував редактор „Голосу Народу“ Яблоновський а Львова. По нім прийшло до слова сел. Подубинський та вивава присутнім селянам на всю обудку й ширину роботу московіїлів та загалом відкрив селянам очі на те, що де за ними ті Шатинські та Яблоновські. Наслідок промова був такий, що московіїлі розв'язали віче та заповіли довірчому в'раду на пополудне.

СПРАВЖНІХ ПРИЯТЕЛІВ
познається в потрібі.
Такими певними приятелями в недом'яних є таблетки

Aspirin.

Тих правдивих і успішних таблеток „Аспірін“ повинно жалатись тільки в оригінальній упаковці „Bayer“ (чотирикутна плоска коробочка з текстурою а червоною перепаскою) вистергаючись маловартісних наслідків. До набуття у всіх аптеках в упаковці по 61.0 штук.

ОКРУГ 48. (САМБІР). Самбірщина.

В останніх днях відбулося по селам Самбірщини ряд передвиборчих віч 19. і п. р. відбулося передвиборче віче в Сільці. Проводив о. Дмит. Качмар і О. Юшкавич. Реферат про політичне положення та коначність одностороннього виголоса о. Юліан Татомір а Луки. По означеній дискусії віче подавало більшістю голосів за програмою Українського Нап.-Дем. Об'єднання і односторонню висловлювало бажання, щоб УСРР залучилася також в єдиний національний виборчий фронт. — Для 19. і п. р. відбулося віче в Червоні. Реферат про політичне положення та вагу наблизжачої виборів виголосив інж. Ом. Веп а Самбора. Присутні по означеній дискусії завилися за єдиним національним фронтом репрезентативним Українським Національним Об'єднанням. — В селі Сприні відбулося віче дня 20. і п. р. проводив зборами місцевого парот о. Крайчик В. Про політичне положення реферувал інж. Веп а Самбора. Вей присутні завилися рішуче за програмою УНДО. — Для 22. і п. р. відбулося віче в Блажіві. Про політичне положення та вагу союзових виборів реферувал інж. Веп а Самбора. Під час дискусії завилися інж. Веп до одностороннього національного фронту, проти чого завилися сою.-рад. агітатор дозволити студ. Головей, однак дістав добру міт праву від єдиного місцевого селянина Гурала. Загал завилися за єдиним національним фронтом. — Для 20. і п. р. пополудні відбулося віче в Городищі. Проводив зборами грот. Рудинський і студ. Ваширський. Про коменту потребу єдиності при виборах а Юліан Татомір а Луки. По виведеній дискусії всі присутні завилися за єдиним національним фронтом репрезентативним Українським Нап.-Дем. Об'єднанням. Мав же на всіх передвиборчих вічах а Сільці селяни висловлювали свій жал.

На виборчому фронті.

ПЕРЕДВИБОРЧИЙ ПДГOTOVЧИЙ РУХ У КРАЮ.

СОЛОТВИНА.

В дні 1-го січня п. р. відбувся Пов. Нар. З'їзд Українського Нап.-Дем. Об'єднання в Солотвині. Досколичних сел завилися громадно на З'їзді. З 17 сел прибуло понад 150 учасників. З'їзд відкрив в год. 1-й попол. голова Пов. Нар. Комітету д-р Чорненко. До президія обрали: Богославий Мик., Купчака Вас., Галика Мик. і д-ра Комаринського (ж. секретаря). Делегат Центрального Комітету п. Корчинський Іван виголосив реферат на політичні й організаційні теми. В дискусії завилися: д-р Чорненко, Обовулич Дмитро, Купчака Дмитро й ін. Вей завилися за єдиним народним фронтом а ридом Національного Об'єднання. Д-р Чорненко помовио присутніх, що об'єднати сел а вічати і розділи працю. В год. 6-й замикав він короткою промовою цей З'їзд.

ЖОВКВА.

Для 3-го січня п. р. відбувся Пов. Нар. З'їзд УНДО в Жовкві. З досколичних сел завилися понад 200 селан. На З'їзд прибули як делегати а Центрального Комітету а Львова ап. Лішинський Іван і Корчинський Іван. Отворив З'їзд а само пополудне голова Пов. Нар. Комітету д-р Михайлівський. До президія уаїшан: о. Гумешний, сел. Матвійов Яв., Рудик Андрій і Гросик Володимир (ж. секретар). Реферат про політичне положення українського народу виголосив п. Лішинський Іван. Делегат Корчинський Іван говорив на організаційні й виборчі теми. Від селан львівського повіту і львівського повіт. Комітету говорив Каринський Михайло. В дискусії завилися всі за Українським Нап.-Дем. Об'єднанням та завилися, що підтримуватимуть лише єдиний народний фронт УНДО. Збори висловилися проти киричків а УНС а сел-роба, що жүрють у жовківському повіті. Вибрано повіт. Повіт. Комітет на чолі з д-ром Михайлівським. В год. 4-й помічено наради.

ЯРИЧІВ.

Для 4-го січня п. р. відбувся Народний З'їзд УНДО в Яричіві. Присутніх на селі було понад 100 селб. Як делегати а Львова прихали ап. Лішинський Іван і Корчинський Іван. В год. 12-й отворив З'їзд голова Комітету о. Содомира Олександр. До президія ввійшли: о. Демчук, Григорій Тара і студ. Паславський (ж. секретарі). По об'єднанні виборів

Пов. Комітет на чолі з о. Содомиром. З'їзд закінчився в год. 4-й попол.

ЩИРЕЦЬ.

Для 5-го січня п. р. скликав Повіт. Нар. З'їзд УНДО а Щирці. З 27 громад повіту завилися понад 150 учасників. До президія уаїшан: о. дек. Стерняк, Кордуж Тимко і Хомин Михайло. Про політичне положення українського народу говорив делегат а Львова п. Лішинський Іван. Про організацію і програму УНДО говорив делегат п. Корчинський Іван. В дискусії завилися голоси членів селан і всі висловлювалися за єдиним національним фронтом в ряді УНДО.

ТЕРЕБОВЛЯ.

Для 10. січня п. р. відбулося передвиборче віче а рамкахі УНДО в Теробовлі. На вічу завилися понад 600 людей (жінок і мужиків) а теробовельського повіту а то а сел: Могильний, Острівня, Янова, Застиноча, Гуминськ, Ласковець і ін. Віче почала гарною промовою п. Мотнацька, голова Союзу Українців а член Пов. Ком. УНДО а Теробовлі. Реферат про виборчу реформу до союму і сенату і про становище УНДО до виборів виголосив п. Бляшка Баранова. Другий реферат про політичне становище жіноцтва а виборах — виголосила п. Ольга Богачевська. Оба реферати зробили на присутніх велике враження. Віче привітав від Повітового Комітету Об'єднання його голова д-р Застиноч, залягуючи розвивання одностороннього фронту й отворив ліхви. В дискусії завилися голоси ап. Каринська а Острівня, якої короткі а переконуючі слова стрінули присутніх гарячими оплесками. Описи промови селанів Крушельницький, який коротко і ядрено старактеризував і залягував ширину роботу а рамкахі ліхви груп. По ухваленні цілого ряду резолюцій — віче односторонньо завилилося за кандидатурою п. Бляшки Гавришевич Баранової до союму і вислало шсьмо а відповідним домаганням у тіх справі до Центр. Ком. УНДО у Львові.

ОКРУГ 47 (ЯРОСЛАВ).

Невдача московіїлів.

Для 27. і п. р. скликала була „Гал. Руська Нар. Орг.“ передвиборче віче до Ярослава, на котре завилися дні передіми отятими намови селан Делегати

Величезний вибір **Новостям**
на **КАРНАВАЛ** поручає блаватна
фірма
АНТОН УВЕРА
Львів — вул. Галицька 10.
Філія в Тернополі, Дрогобичі, Стрию.

Процес за шпiонажу в Москві.

Апостольський адміністратор житомирської римо-католицької дієцезії на лаві обвинувачених.

Для 24. січня п. р. почався у Москві а Вишківській Колегії Найвищого Суду СРСР великий і сензаційний процес проти пралата Скальського, що був апостольським адміністратором житомирської єпархії, займаючи рівночасно становище настоятеля Олександрівського костела в Києві. Пралатом Скальському закладус акт обвинувачення контрреволюційну діяльність і шпiонажу (§ 54. єврного кодексу СРСР).

В радянській пресі знаходимо обширне обговорення акту обвинувачення, а також коментарі до нього. Коментарі для нас менше цікаві. Натомість цікавим є сам акт обвинувачення. Ним ми користуємося для інформації наших читачів. Мотиви обвинувачення пралата Скальського такі: По жовтневій революції все польське духовенство на території СРСР спримовувало свою працю а енергію на підтримку ворожих СРСР імперіалістичних держав, зокремаж вербуючи клас євсучасної Польщі. Що в часі міньського і лєнінградського процесів проти польських священників а єпископом Цешляком на чолі завилися контрреволюційна та шпiонська діяльність польського католицького духовенства на території СРСР. Ще нескраміше завилися антирадянська робота того духовенства а тіх шпiонських діяльностей, яку розвивали на території СРСР розвідні органи польської республіки. Учасі духовенства а тіх робіт потвержує також писмо кошового Федуківча, вислале ним свого часу до Ватикану.

Навмисні такі вступні твердження акт обвинувачення переходять до формулювання звинувачень проти пралата Скальського. Отже діяльність Скальського по-

що всі українські партії не утворили єдиного блоку і визнають УСРП до спільної виборчої акції з УНДО-м.

ВИБОРЧІЙ ОКРУГ 51. (Львів).

Любачівщина.

Для 20-го грудня м. р. відбувся в Любачеві доісторична нарада, скликала Польський Комітет УНДО. В нараді взяли участь 275 делегатів з 62-х сіл, представників Центрального Комітету був І. Ільїнський. Нарату викрив короткою промовою д-р Ст. Ардан, а д. Любачів, після чого вибрано Президію, в склад якої увійшли: о. Коленко як голова, п. Мадич Степан і в. Кукачівський Богдан як секретар. Делегат Центрального Комітету п. Ільїнський привітав присутніх від промови партії і вголосив реферат про політичне положення українського народу по обох боках Збручу. При кінці свого реферату делегат основно обговорив справу виборів до сейму і сенату і представив велику вагу масової участі нашого народу в тих виборах по території Українського Нап.-Дем. Об'єднання. Після реферату виступили жінки дискусії. По дискусії вголосив реферат д-р Ардан і попросив присутніх виборчу організацію. По виступах і записках на котрі відповів п. Ільїнський, відповідала відповідальні гми, на чому нарада посилчалася. На нараді вибрано Повітовий Виборчий Комітет.

ВИБОРЧІЙ ОКРУГ 52. (СТРИЙ).

Долинщина.

Перед тимчасом закликали польські партії в Долині повитовий безпартійний комітет співпраці в урядом, на чолі якого став суддя Петро Ричак. Комітет цей мав на меті обслуговувати всі польські партії в єдиному фронті і розпочав у своїй діяльності, творити свої гуртки по селах і містечках. Він підтримує роботу христіанського УНДО-а, а тепер розпочав акцію також в тім напрямку, щоб отримати ще одну партію, а саме партію інвалідів, яких відпоручник і дідусь для 20. і. м. р. до воєводи Борковського. Кандидат інвалідів буде привадило, тобто поставлений на листі санітарії, тобто з другої сторони з аманданів виставити окрему листу інвалідів, щоб розбити українські голоси. До союзу інвалідів належить додати певне число членів. Приймаючи, що під відповідною прескою будуть голосувати з ними також всі ті, що побирають пенсії по пошкодженіх військах, сподіється польські партії відібрати нам в той спосіб около 10.000 голосів. Виборчу агітацію за УНДО-м веде в Долинщині, як і всюди, поліція і не найгірше для цієї партії рішення. На листі УНДО-а в долинського повіту мають бути уміщені: Микола Тихий, бувший громадський комісар в Долині, Н. Лешко громад. секр. в Лопниці, К. Захарівський, упр. школи в Турі Великій та громад. комісар з Дуби коло Ровністова. Щоб звільнити руки учительську і педагогічну усеомовити йому якунебудь виборчу акцію, пороблено на всіх учителях українців доноси до Інспекторату, що вони ведуть протидержавну виборчу акцію, агітуючи з метою сполучення партії УНДО.

В Долинщині відбувся в рамках Українського Нап.-Дем. Об'єднання шкільний рад. як в Бердичіві, Турі Великій, Валесі, Максимівці, Мізуні і Рахнівці, які, не вважаючи на польські і українські заклики, всі закликалися єдиномовною постановою сполучити по території Українського Нап.-Дем. Об'єднання.

Для 2-го січня м. р. відбувся в Турі Великій передвиборча акція в рамках УНДО-а. На вічу був присутній делегат Повіт. Комітету д-р Горбоний. Число учасників около 200 осіб. Схід закінчився, що в Турі Великій помірно найбільше залучили своє коріння хлібодійців, репрезентовав упр. школи Захарівський, правдоподібно кандидатом УНДО-а, його актом Кошом і громад. секр. Калінуком. Велі три аганді особи прийшли на вічу в товаристві якого всім чужого молодого поклика в підпитуванні, так що згорі можна було сподіватися аганді. Початковий викрик чеської тріли підняв реферату д-ра Горбонія, якого уповноваженого риза постава промови і злого селянства. Після того гоморно пролегли більше як пів години при повній спокон і законченню виступів. Але по підпитуванні аламасованню хлібодійців та селянства і по закінченні з одностайного фронту під прапором УНДО урвався терпів тріом хлібодійців і гоморно поклика, який почав вимазувати перед обличчям п. Кошма руками, вилучивши бійку, що було даним аламом для комедіанта постерування, який селас розважав вічу. Ця самоволя поліційщини мала несподіваний для хлібодійців ефект, бо нарід раптовий з вічу і повним душевним відмові і в обуренням на христіанську тріду. Моральна побіда УНДО-а в Турі Великій була повна.

ВІЦЕПРЕМ. БАРТЕЛЬ НЕ КАНДИДУЄ.

Львів, 30. січня 1928.

Втора привіла до Львова віцепрем. Бартель. На політехніці на зборах професорів вголосив віцепрем. реферат на тему політ. і господарського положення краю. Описав у розповіді приймачі делегатів. Делегати з Львівського безпарт. блоку співпраці в урядом просили віцепрем. Бартеля, щоб дозволив оголошити свою кандидатуру до сейму у Львівському окрузі. Віцепрем. Бартель відповів, що взагалі не кандидує в ніякого округу. Вечером віцепрем. Бартель вїхав до Варшави.

ВОЄВОДА БОРКОВСЬКИЙ НЕ КАНДИДУЄ.

Львів, 30. січня 1928.

Зачувати, що пропозиція висунути кандидатуру воєв. Борковського з тернопільського округу упало. Воєвода Борковський взагалі не буде кандидувати до сейму.

АРЕШТУВАННЯ ДОЦЕНТА ЯГАЙЛОНСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ.

Краків, 29. січня 1928.

У зв'язі з арештуваннями, які пороблено в Кракові на припорушення палатичної комісії для боротьби з надзвичайними, арештовано теж доцента Ягайлонського університету Вол. Кокубського. Говорять, що мають посидувати по арештування.

ПРИСУД НА КС. СКАЛЬСЬКОГО.

Варшава, 29. січня 1928.

Пат подає в Москові, що в зв'язі з процесом проти воєводи Скальського прокуратор піддержував обвинувачення за контрреволюційну діяльність і шпійнажу в корист Польщі. Тому, що обвинувачений допустився тих злочинів ще перед амністією, оголошеною з нагоди 10-ліття жовтневої революції, прокуратор поставив вимоги, щоб замість карі смерті приговорити 10-літню в'язницю і позбавити громадянських прав на 5 літ.

Найвищий трибунал признав усі піднесені вимоги доказаними і засудив воєв. Скальського на 10 літ в'язниці і утрату громадянських прав на 5 літ.

Польські газети подають, будто би воєв. Скальського звільнено від закиду шпійнажі.

ПІДПИСАННЯ ЛИТ.-НІМ. ПАНТУ.

Берлін, 29. січня 1928.

Нині закінчилися литовсько-німецькі переговори підписанням розмовного панту.

КОМУНІСТ — МІНІСТРОМ ЗАКОРД. СПРАВ.

Осло, 29. січня 1928.

У Норвегії уступив уряд повалений лівою парламент. Тепер прийшло до порозуміння між обома партіями. Президиентом кабінету є лідер правого крила соц. демократія землевласників Гордеруд. Нині для арівноваження його впливів віддано портфель міністра закорд. справ професорові Історії на університеті в Осло Е. Булені, знавцю промислових норвежських комуністів. У Норвегії соціалісти і комуністи вкладають спільний парт. орган. Крім того склад кабінету цікавий ще там, що міністром зайвоборства є доказний робітник, ресорту господарства принає водотисковий і шпідерів, пенар є міністром торгівлі, а вчитель міністром красної оборони.

ФРАНЦІЯ ПЕРЕГОВОРЮЄ З СРСР.

Париж, 29. січня 1928.

"Журналь" подає, що Поинзаре в розмові з амб. Догановським звинувачив, що азвистини в СРСР можуть бути привернені, коли СРСР позначує міжнарод. конвенції і понекає рев. пронаганду та управління відшкодування не лише для власників повиток, але й для всіх французів.

БЛАЗНО ІБАНЕЗ ПОМЕР.

Париж, 29. січня 1928.

У Монтоні у віллі Монтані Роза помер знаний еспанський письменник Бласко Ібанез. При смерті був син Бифрид, що привіз в Еспанію з трьома літ. Бласко Ібанез народився 1869 р. Літературну діяльність почав як журналіст, був нарід послом в респуб. партії. Нове відновлення кавария "ВЕЛМО" в дом Народної Гостиниці, Львів. Кошомська і падає до диспозиції українських Товариств, окрему салю до уладження чашки вечері, також принає замовлення на весілля — бачити по номеру 1252 кованих шпих в окремій салі. 6-15

В безконечній черзі...

ПОЛІТИЧНИЙ ПРОЦЕС 17-БОХ.

Дальші зізнання Атаманчука.

Четвертий день розправи (субота, 23. ч. м.) зачався з майже одностайним опіненням. Зацікавлення публіки не менше, як попереднього дня. Салі заповнені з цілості. На лаві обвинувачених сам Атаманчук, що відповів на питання предсідника.

Предс.: Коли ви вибиралися до кін. "Палас" у дні 19. жовтня?

Обв.: Коло 4-ої год., а вернувся домів коло 9-ої.

Предс.: Чи ви вийшли тоді з дому з книжками, потрібними на курсях?

Обв.: Ні, без книжок.

Прок.: Чому на обставину вашого довгого побуту у Стрию (безпосередньо перед утечею на Чехословаччину) ви не можете подати ніяких свідків?

Обвинувачений мовчить, а потім простує, що з Іа. Вербицьким айшовся у Львові в жовтні 1926 (а не в листопаді, як візнав попереднього дня) і тоді вони фотографувалися.

Прок.: З якого джерела походили ваші субсидії?

Обв.: Гроші діставав я від приватної особи, одначе виявити її не можу.

По кількох дрібних запитах питає прокуратор, чому Атаманчук не скінчив учин. семінарії, в записався на гім. курси, на що відстає відповісти, що обв. хотів далше студіювати, бо хотів конче мати гім. натуру. Описав пояснює щерз видуману історію з побуту у Києві і свої мимні взаємини з Черняським, при чому признає, що знає Київ, бо був там за українських часів. Поліція старалася йому не одно сугерувати, але історія з Черняським — це його видумка.

Прок.: А в такому разі чому ви самі себе обтяжували?

Обв.: Я робив це для тої особи, яка мене удержувала, ари фіктивним Черняським заслонити її. Поліція робила на мене натиск і конче хотіла знати, а чого я живу, тому я видумав Черняського як того, що нібито давав мені удержання.

Після того Атаманчук відповів далше на цілу низку запитів прокуратора. Каже, що ще в 1923 р. хотів дістатися на Чехословаччину, що фотографувався звичайно дівчи в році і ці фотографії роздавав знайомим і близьким, але дотично своєї фотографії між паперами Піччинської не може сказати нічого, бо не розуміє, який робом вона там попала.

Прок.: Коли ви айшлися ближче з Вербицьким?

Обв.: В жовтні 1926 р. у Львові.

Прок.: Чи між вами була близька приязнь?

Обв.: Приязню того не можу назвати, але не було гарне відношення, наче за військових часів. Це було добре знайомство. Тому ми, як товариші з війська, спільно й фотографувалися.

З черги обвинувачений являє, що він не писав до Деранці по мобілізаційну карту, тільки просив його про те устат, а писав до нього за медом; тимчасом зі слевз "медом" зроблено з актів "мобіліз".

На питання, чому обв. занедабувався на курсях, чому ходив по вулицях, відповів, що ходив на курси тільки на математику й літературу, а позатім мав час. Щодо грошей, то діставав їх в золотих або в доларах від одної особи.

По кількох маловажних запитах прокуратора обв. оповідав ще, що був у кін. "Палас" в Дерляневі, а про звинувач. кур. Собіньського мичитали другого дня в газетах. Очевидно, що тоді про це й говорив.

Запити д-ра Новака-Пшигодзького.

Д-р Пшиг.: Як з вашими студіями? Чому ви подали, що скінчили гімназію в Києві? Де ви служили і які функції мали в Українській Армії?

Обвинувачений оповідав щерз про свою натуку, з щодо війська, то каже, що служив у самбірських частинах при армізації.

На запит, чи обв. віруючий і чи ходив до церкви, відповів: Так.

Д-р Пшиг.: А чому вас в Стрию ніхто не бачив у церкві?

Обв.: Може я бачив, а не знаю.

Д-р Пшиг.: Яку суму ви діставали з підомого вам джерела?

Обв.: Діставав по 30 і більше золотих

місячно в золотих або в доларах. Гроші в діставав від травня 1925 до січня 1927.

Д-р Пшиг.: Хто для вас гроші на дорогу як ви вїхали зі Львова?

Обв.: Та особа, що мене утримувала. На даліший запит, чи трактував науку поважно, обв. пританує, а щодо науки і дні 19. жовтня, то опустив її, бо Дерляна платив за нього білет до кін. а він не хотів йому відмовити.

Д-р Пшиг.: Коли і де читали ви про арештування Атаманчука в Станиславові?

Обв.: Про це читав я ще в Стрию.

Запити оборонців.

Д-р М. Волошин: Чи і коли ви айшлися вїхати з вашою партією на Чехословаччину?

Обв.: Ще в 1926 р.

Д-р Вол.: Чи про це знали Гретчакі?

Обв.: Так, знали.

Д-р Волошин: Чи привітали до Гретчаків, казали ви про те, що вас поліція переслухувала і підозрює в убивстві кур. Соб?

Обв.: Ні, ні одним словом.

Зачинає ставити питання д-р Шухевич, аж тут з лави присяжних піднімається голос, що вони не розуміють. На це звертається д-р Волошин до предсідника, аби він звернувся до лави присяжних. Предсідник перериває і каже, що він знає свою задачу і що лави присяжних його (д-ра Вол.) добре зрозуміла. На відношення до майб. оборони, тому він просить його говорити голосніше.

Д-р Шухевич: Скажіть нам, як то було з тою видумкою особи Черняського? Чому ви, замість цього так видумувати, не відмовили азвисті своїх знаків?

Обв.: Бо я боявся репресій поліції і тому сфінгував цілу історію.

Д-р Шух.: Як то було з тим революціаром, що ви його купили у Вірстюка?

Обв.: В Долині представила мені Ольга Гретчак Вірстюка. Я уїхав з ним у розмову і потім просив його добути для мене револьвер з уламів на те, що в дорозі я боявся в ділах воєни і іншої діячності. Він приніс мені револьвер і пропав за 36 зол.

Д-р Шух.: Як ви мешкали у Львові?

Обв.: Я спав разом з Дімулі в кімнаті, що була одночасно спальнею, їдальнею, кухнею і т. д. на одній канаві. Кімната була в сутеринах.

Д-р Шух.: Чи не питав вас на поліції, що платив вам мимий Черняський по 100 зол. місячно?

Обв.: Нині собі не пригадую.

Зізнання Івана Вербицького.

По короткій наві зачалося переслухання другого обвинуваченого, Івана Вербицького. Підчас його переслухання обв. Атаманчук сидів на своїх місці на своїй Іа. Вербицький, пристойний шатня, нижчий під Атаманчука, убрання дуже оглядко, на запит предсідника каже:

— До співучасті в убивстві кур. Собіньського не признаюся. До Української Військової Організації я не належав. До шпійнажі — признаюся.

Описав оповідав на запити предсідника так: Від листопада 1918 служив в Українській Армії, до якої вступив, мючи 18 літ. Дослужився ранги хорунжого. До кін. березня 1926 р. був у Чехословаччині, де мав натуру. В березні привіз до краю дуляючи, тут дозволити натуру, бо часів була незвична. З нареченою стрівуся в тому ж році, але до Долини вїхали, аж як оселилися в родині.

Про свою шпійську діяльність каже отже: Після привіла до Львова зайшов до Алад. Дому, де діяв "Мілаш". Який пам'ятав його до шпійнажі. Хто такий "Мілаш" в дійсності — не знає. По довгій намові обвинувачений сподіюся і отав переходити листи, револьвери тощо. Сподіюся також з деяких місць з людьми.

Предс.: Чи не шпійнував? Цей волюнтер У. В. О.

На питання предсідника каже, що "Мілаш" дав йому до перекладу в гет. газету маску, фізика і карту. Для цього 12. січня, а 17. січня його вже в'язували.

Предс.: А шпійнував у вас запити військових формаций?

Обв.: Про це я не знаю нічого.

Роль Мих. Гук.

З черги обвинувачених оповідає, як «Волод» (Михайло Гук, що несправді номер пасажом революційного атен-тату) вислав його до Лодаї. Не казав йому, що там має робити, тільки казав убити собі помічника, а він уже приїде сам до Лодаї і з ним усе обговорить. Обвинувачений думає там записатися на матур, курен. Гроші на дорогу дістав від Гука («Волода»), який сам не бачив ані в Лодаї.

Потім предсідник питає сов., чому він просив Далея, аби йому дав мобіл. карту, коли він фотографувався з Атаманчуком, хто такий «Сорока» і чи обв. ужи-нав псевдоніму: «Березовський». Обв. відповів на всі ці питання. Псевдоні-му «Березовський» не уживав ніколи. Галицький Володимир в Кракові не знав і не має з ним нічого спільного.

З черги предсідник відчитує два листи «Березовського», найменш у Галиць-ської. Обв. писав симпатичним чорни-лом, обв. мало розв'язливий характер. Обв. заперечує своє авторство. Чому майже його адресу у Галицької, не знає.

Предс. Отан. Мочинський, що сидів з Колодом у краківській справі, візнає, що «Березовський» — це він.

Обв. Про це не знаю нічого.

Заряджено підготувати перерву.

По перерві.

По перерві розпочалися дальші допити обв. Вербицького.

Предс. На що вам були потрібні мо-біл. карти?

Обв. Гук просив добути йому кілька латних карт. Тому я звернувся до знайо-мих, що мали такі карти.

Предс. Коли ви планували Атаманчука?

Обв. Ще в Галицькій Армії. Потім стрінувся з ним в 1925 р. у Львові, а фо-тографувався з ним у жовтні 1926 р.

В дальшому ході розправи предсідник відчитує різні місця з листів обвину-ваченого до своєї нареченої і питає, що вони мали означати. Обвинувачений по-яснює ті місця.

Предс. Що ви робили 19. жовтня 1926 р.?

Обв. Того дня був я пошоп. в Бзуїт-ській горі, а потім був з різними то-варями. Моя сестра робила тоді з Базієвським математичні задачі. Памя-таю, що я робив того дня тому так до-бре, бо коли другого дня повиходили над-вичайні видання газет з описом убивств мур. Собинського і в місті був великий рух, то він говорив з товаришами, що як убийством будуть шукати між украї-нцями. Тому і збирався йому все те в па-мять, що робав того і попереднього дня.

Предсідник відчитує знов різні місця з листів обвинуваченого до нареченої, пи-таючи за ближчими поясненнями. Це за-бирає дуже багато часу, бо листи помі-щені між паперами й горами актів, що лежать на столі перед трибуналом. Обв-нувачений пояснює чергою різні місця зі своїх листів.

Потім предсідник переходить до змісту двох карток, висланих обвинуваченим до нареченої 19. жовтня 1926. В першій з них обв. писав, що «іде через Долину на Перемишль», а в другій є таке місце: «Не можу відважитися...». Обв. пояснює це так, що мав вийти до Лодаї, але хотів ще почекати до нареченої в Долині, а потім вийти через Перемишль до Ло-даї. Дотично слів «Не можу відважитися» обвинувачений каже, що тоді він був з вчерашнього трохи погніваний і не знав, чи може титулувати її, як передше.

В дальшому предсідник відчитує різні місця з пізніших листів обвинуваченого до нареченої (з листопада 1926), на які обв. дав пояснення.

На тому переслуховування Вербицького завершено до понеділка.

Роль між поодинокими оборонцями роз-ділена так:

Д-р Шухевич боронить Атаманюка, Ко-ролюкову і Дерлашу;

Д-р Старосольський: Вербицького Іва-на, Михайла й Ольгу;

Д-р Волошин: Головінського, Яр. Грет-чака й Ольгу Гретчака;

Д-р Давидик: Янищу, Ковалівську й Віретенку;

Д-р Ганкович: Матвійчука, Далея й Далею.

Д-р Павоніцький: Стефанівича і Дар-нохала.

В справозданні з розправи в 21. ч. «Ді-ла» зайшла помилка остільки, що керма-ничем шпівонської постряді в Кракові, як зазначено в актах, був не Грешак, а Во-лодас.

НОВИНКИ.

— Сороніття лікарської праці. Для 28. січня ц. р. минуло 40 літ лікарської праці відомого в нашому громадянстві і великий заслуженого на громадсько-політичному полі діяча д-ра Івана Ку-ріці, теперішнього голови Національ-ної Ради Видавничої Спілки «Діло» і члена Ц. К. Українського Нап.-Дем. Об'єднання. Українське Лікарське Товариство у Львові обійшло цей ювілей свого най-старшого і найбільше заслуженого про-фесійного товариша дуже святково, під-носячи йому прегарно виконану арти-стом Кожуном адресу. З нагоди ювілею передано Достойному Ювілятові свій ширший привіт і ми та бажаємо, щоб його яскрава і важка громадська пра-ця, гармонійно зєднана з професійною лікарською, стала взором для молодого покоління наших лікарів.

— Залеза. Залезало опім, що вибору на чоловічу місці в окрузі виб. ч. 47 зріка-ють і кандидатів не буду. Підтримую кандидатів у. Липівського, Михайло Зубрей.

— Набесні птахи... Арештували бузш-радиногов поручника Бурчинського, що почав свою кар'єру в Вильні ще 1922 р., де просидів 12 місяців за любов для мистецтва: хотів укрести образ Тишя-на (2) із тамешнього собору. За той час він став окремий і переїхавши у Львів пробував дістати посаду в проми-словій банку; він отути прохання з у-сіма документами, які на жаль, були ним погублені. — Арештували ка-варного танцюриста Фріда, який про-бував зробити на платі своєї берлін-ської товаришки, спровадженій ним до Львова до каварні «Де ля Пе». Фрід за-держав Базмалієву плату за 10 днів і папшорт, а викручувався в самоті, що робив це для її добра. — Львівський банкар Стрихач, 10-літній молодень, по-чав свою професію не високо, від дахів, а від пивниці, де крав сусідам різні предмети.

Маю за шану подати до відома П. Т. Мій Клієнтелі, що торгують бла-китних товарів і податен при вул. Галиць-кій ч. 16 під фірмою:

Роман Зубик

набув я на виключну власність. Як довголітній бувший співробітн бл. п. Романа Зубика лякую укліно до дотер-пішис довіря котге буду старатися на даль-ше добрим товаром та нмькою ціною піддержувати. З глибоким поважанням 2-5 Осип Стефанович.

— Любовні трагедії. У будинку м-ства військ. справ у Варшаві 23-літній «пла-тоновий» Гембоцький застрілив 23-літ-ню бюрову машиністку Софію Кравчуко-ву і себе. Кравчукова була замужня і кохала свого мужа, а Гембоцький у вій-зкохався. — У Романівці (Перебродь-щина) підчас заручин парубка Гнатова із дівчиною Мизювіною, стрілив до Гна-това із задрости його суперник Фар-ботник, але не влучив його.

— Саїтова всячина. Рурські шахтарі заявили, що вінуть 1-го м-т стрілк. ко-ли до нього часу не доставлять паливи-ни. — За 2 роки в п. н. переїхався 12.000 осіб; земельний фонд увесь ви-чорпаний. — Ліквітаційне м'яси і конізую-ч. і чмачи ухвалює есперан-то. — Спол. Держави устами Юза ве-ляють, що вітягнуті військ в Нікара-гуї, коли тільки там настане спокій. — У Нью-Йорку запанувала неждано рад-ка студій: 18 степенів; з багато жертв. — Новим латинським мій-ом закорд. справ є Валюгіс. — Популярний в Аме-риці публіцист Шют пропонує постави-ти при виборах на президента жінку Кузіда. — Президент Мексику буде відтенор сидіти на своїйму становищі не 4 роки, а 6; так рішив сам теперіш-ній президент Калдес. — Еспанія віддає офіційно Кубі трофеї здобуті підчас еспансько-кубанської війни. — У Буда-пешті помер директор опери Кері; пі-а години піаніше його жінка світила са-мовбивством.

Об'єдн з трех накрить по 1 зол. 50 сот. поручас Реставрація під золотом грушкою Іван ГАЙДІНІЄ-С-ка Краківська 7 Львів. 1-3

МАСКОВИЙ БАЛЬ в ПЕРЕМІШЛІ

уладжує Кружок «Рідної Школи» в Перемишлі

дня 4. лютого ц. р. у великій салі «Народнього Дому».

Початок год. 9. веч. — По запрошенню зголошуватися в канцелярії «Рідної Школи» в Перемишлі вул. Костюшка 3, рано між 9—1 год.

1335 2-2

СТАРШИНА

Передвиборчі віча і збори.

ОКРУГ 52. (СТРИЙ).

Для 1. П. ц. р. велике повітове віче в Сколім.

Дрогобищчина.

Передвиборче віче 1. П. ц. р. Східниця.

Калушчина.

Наредвиборче віче 1. П. ц. р.: Рознітін.

Турчанщина.

Передвиборчі віча: Для 1. п. р. Комар-шини; Для 2. П. ц. р. Борини; для 6. П. ц. р. відбудеться довірочна нарада в Бо-лехові.

ОКРУГ 53. (ЗОЛОЧІВ).

Бережанщина.

Зміна порядку віч: В четвер, 2. П. ц. р. год. 10 рано Рогачини; год. 2-га Вуль-ки; год. 6-та Курани; Пятниця 2. П. ц. р. год. 12-та в под. Нарайв під церквою.

Влом у «Дністрі».

Вчорашньої ночі 28. п. м. невідомо я-ким способом вломився до «Дністра» спеціалісти від залізних кас. Переріза-ли залізну штору, яка паде на двері і дістався без труднощів до двох підруч-них кас, де сповідалися найті більшою готівку. У касх було тільки 600 зол. Цю суму вломники взяли собі як гонорар за свою нелегку працю. Обі каси вигла-дають як два великанські бики розрізані списами еспанських досвідчених то-реадорів, або професійних різників. За-лізні стіни, між якими знаходиться пісок, вигнуті як злихача бляха від наших дахів. Стоїш і думаєш: чи не ті самі, що придумують таку залізну твердиню для гроша перед злодіями придумують та-кож майстерне приладдя, щоб її можна здобути? Вогнетривкі каси, які не ляка-ються вогню, ждуть на вогонь роками, а вломники ждуть на них щодня. Дуже характеристичний факт, що день пе-ред вломом поліція попереджувала ди-рекцію «Дністра», що приготувалася влом; аголом що остерогу відлизнала. Видко, що поліція і дирекція «Дністра» не дуже вірили в такий «перодбачений» влом і тому з кас не забрали навіть тих 600 зол., а з банку пішло на зброя за-сідки на вічних штурів, яких можна було переловити.

Каси були обезпечені

ОПОВІСТКИ.

Український Національний Хор Ди-тра Котка в складі 3. осіб виступить: 1-го лютого — Стрий; 3-го лютого — Львів. 13-6 4-2

Репертуар Нового Українського Те-атру під дир. П. Карабісанча: Гусатин:

30. І. Катерина.

31. І. Маруся Богуславка.

Ковчинці:

І. П. Шумі Маріца.

Театро по І. П. загостить по всіх більших містах Галичини і Волині з репер-туаром: Гейша, Катерина і Галка. 3-7

Проф. Олександра Грацишина з Долини просить негано зголошуватися або подати тепершню адресу до Дирекції украї-нської гімназії в Дрогобичі. 2-2

Закінчення обох курсів танців, яке мало відбутися 2. січня ц. р. відбувається в селі 1. лютого ц. р. в годині 7-3 вечір. — Для 2. лютого від год. 6. ве-чером починаються нові курси, від год. 9-ї продовжуватимуться Senior а. і поспра-ми науки: Slov-Fox, Fiat-Charlestone, Vale, Англі-ський вальс та інші новості.

В першу річницю смерті бл. п. Пе-тра Грицьковського відбувається в четвер, дня 2. лютого ц. р. Помінальне Богослуження за спокій душі, на яке від-них і знайомих запрошує — Жінка. 13-3

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ.

ГІМНАЗИЙНИЙ учитель на посаді, 35 літ, неопанний, і жєпється з пальною або бездальною відомою ладною вдачі, котра за свіння йому матеріально одно-річне удержання в місті з оскідом уні-верситету в шлі зложених іспити. Серіоз-ні, незаномові зголошення до Адміні-страції під учитель 1248. 13-9 2-3

У ЧЕНІЯ найде старцю з удержан-ням (свент. наукою фортеця); — Зарядка, Ст-шца 8, 4. поверх. 2-3

ТОРГО Е БІКУРСІЙ ПІРШПРУН-ГІ. Личківська 34 приймає писи на новий 5-ти місячний торговельний курс. Писання на машині. Стенограф. По-чаток науки 1 лютого 1928. 13-1 2-7

ГОДИННИКИ тільки найліпших фабрик прешійній продаж за готівку і на раті від десятків літ з найліпшою стороною зні-сна фірма Іван Зельтенрайх Львів. пл. Марійська ч. 5. 3-5 6-7

СОЛІ ІТАТОР адвокатський з кінца-літньою практикою пошукує посади. — Ласкаві зголошення просить слати «Соці-алізатор» Адміністрація. 13-9

ТРИКОТАРСКА РОБІТНА ЛЕГІОНІ 3. Виконує наймоторні фасони, глосонки, свєтерів, пул-верів, жакетів по цінки-шних і на сплати. 1-2

АДВОКАТ д-р Кузьмичський в Мости-ськах прийме спосбного з практикою провінціальною об'язного конквінта. Зголошення неувважливості остануть без віпало-дан. 13-9

ДЯК-дирігент, молодий-безженний, по-божний, глядає посади. Андрій Мазур, дяк в Заболотів. 1-2

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Спеціаліст пелуг летінів, серця і жолузи

д-р Фелікс Ган

Львів, ГОРОДЕЦЬКА 40.

1058 Переселення Рентгенон 17-2

ЗУБИ робля ЦІННИКА

1 зол. корона 18 зол.

1 зол. зуб 15 "

1 зуб на кавчуку 2 "

1 напрана 3 "

всю з найліпшого матеріалу

РАППОРТ пл. Мар Йська 7

(де кас. de la Paix.

7-12 Полежний не утійно.

КОМПЛЕТ перша 30Л. 28.

6 лож-к, 6 вилок, 6 ножів і 6 кавових ложочок з хінського срібла. II-га сорта 15 зол. у Б. Гринберга, Сикстуська 4

ЛІКЕРИ зробити дома ЛІКЕРИ

у 70 рижних смаках

можє кождий

„STELLA“ в 10 рижних смаках

до набуття в аптечних складах.

Головний В. Г. М'шинський в Перемишлі

склад І. І. кооператив і торговель відпо-відний опуст. 39-7

для І. І. кооператив і торговель відпо-відний опуст. 39-7

для І. І. кооператив і торговель відпо-відний опуст. 39-7

для І. І. кооператив і торговель відпо-відний опуст. 39-7

для І. І. кооператив і торговель відпо-відний опуст. 39-7

для І. І. кооператив і торговель відпо-відний опуст. 39-7

для І. І. кооператив і торговель відпо-відний опуст. 39-7

для І. І. кооператив і торговель відпо-відний опуст. 39-7

для І. І. кооператив і торговель відпо-відний опуст. 39-7

для І. І. кооператив і торговель відпо-відний опуст. 39-7

для І. І. кооператив і торговель відпо-відний опуст. 39-7

для І. І. кооператив і торговель відпо-відний опуст. 39-7

для І. І. кооператив і торговель відпо-відний опуст. 39-7

для І. І. кооператив і торговель відпо-відний опуст. 39-7

для І. І. кооператив і торговель відпо-відний опуст. 39-7

для І. І. кооператив і торговель відпо-відний опуст. 39-7

для І. І. кооператив і торговель відпо-відний опуст. 39-7

для І. І. кооператив і торговель відпо-відний опуст. 39-7

для І. І. кооператив і торговель відпо-відний опуст. 39-7

для І. І. кооператив і торговель відпо-відний опуст. 39-7

для І. І. кооператив і торговель відпо-відний опуст. 39-7

для І. І. кооператив і торговель відпо-відний опуст. 39-7

для І. І. кооператив і торговель відпо-відний опуст. 39-7

для І. І. кооператив і торговель відпо-відний опуст. 39-7

для І. І. кооператив і торговель відпо-відний опуст. 39-7

для І. І. кооператив і торговель відпо-відний опуст. 39-7

для І. І. кооператив і торговель відпо-відний опуст. 39-7

для І. І. кооператив і торговель відпо-відний опуст. 39-7

для І. І. кооператив і торговель відпо-відний опуст. 39-7

для І. І. кооператив і торговель відпо-відний опуст. 39-7